

Иван Вазов

Ли́ра

Звънлив кат кристал
и лек кат зефира
цветята поласкал
и плътен кат метал,
стихът се лей, примира
из неговата лира.

кат слънчов ясна ден,
кат истина проста,
чаровна, като блен –
на нощни бденя госта –
речта му, плам свещен,
душите взима в плен.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5066>]